

Postanowienie z dnia 18 października 2000 r.

II UZ 123/00

W sprawie o zwrot emerytury górniczej ze względu na przyjęcie niewłaściwego przelicznika z tytułu wykonywania pracy pod ziemią, wartością przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym jest różnica pomiędzy wartością świadczenia pobieranego przez ubezpieczonego, a hipotetyczną wartością świadczenia, jakie by otrzymywał, gdyby jego żądanie zastosowania wyższego przelicznika zostało uwzględnione.

Przewodniczący SSN Beata Gudowska, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Roman Kuczyński (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 18 października 2000 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Henryka B. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w S. o wysokość świadczenia, na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 czerwca 2000 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2000 r. Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach odrzucił kasację Henryka B. od wyroku tego Sądu z dnia 17 lutego 1999 r. oddalającą apelację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 27 maja 1998 r., którym oddalono odwołanie wnioskodawcy od decyzji Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w S. odmawiającej zastosowania do emerytury górniczej przelicznika 1,5. Sąd Apelacyjny ustalił bowiem, iż wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 1563,84 zł, co czyni kasację niedopuszczalną.

Powyższe postanowienie wnioskodawca zaskarżył zażaleniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne. Wezwany do określenia wartości przedmiotu zaskarżenia pełnomocnik wnioskodawcy pismem z dnia 7 lipca 1999 r. poinformował Sąd Apelacyjny, iż wyliczenie kwoty 8.271,60 zł wynika z porównania świadczenia, jakie otrzymuje wnioskodawca ze świadczeniem, jakie posiada Albin B. - świadek w sprawie, posiadający podobny staż ubezpieczeniowy. Tymczasem podstawa wymiaru emerytury lub renty w każdym indywidualnym przypadku uzależniona jest od wysokości osiągniętych zarobków i posiadanego okresu zatrudnienia (ubezpieczenia), ustalana na podstawie dokumentów dotyczących danego pracownika, a nawet osoby o podobnym stażu, z uwagi na różne okoliczności (wynagrodzenie, rodzaj pracy i zajmowane stanowisko) nie posiadają identycznych świadczeń emerytalno-rentowych i zaproponowana metoda obliczania wartości przedmiotu zaskarżenia jest niedopuszczalna. Dlatego też w przedmiotowej sprawie wartością przedmiotu zaskarżenia może być tylko różnica pomiędzy świadczeniem dotychczas przez wnioskodawcę pobieranym a świadczeniem, jakie by hipotetycznie otrzymywał, gdyby jego żądanie o przeliczenie okresu pracy przez mnożnik 1,5 zostało uwzględnione. Przyjęcie zatem okresu zatrudnienia od 1 stycznia 1975 r. do 31 stycznia 1984 r. jako pracy górniczej wykonywanej pod ziemią i przemnożenie jej przez 1,5 spowodowałoby wzrost świadczenia wnioskodawcy o 130,32 zł brutto miesięcznie, zaś za okres 12 miesięcy kwota ta wyniosłaby 1563,84 zł. Tylko ta kwota więc może stanowić wartość przedmiotu zaskarżenia, co w świetle przepisu art. 393 pkt 1 KPC czyni kasację niedopuszczalną.

Z powyższych motywów Sąd Najwyższy w oparciu o art. 393¹⁹ w związku z art. 385 KPC postanowił jak w sentencji.

=====